

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, Márczius 26.
1871.
13. szám.

GYŰJTŐKNEK
ot előfizető
utan
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindefféle kézirat
mely „Ludas Matyi“-nak
van száma.

**Tisztelettel figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy jelen évnegyedben ez az utolsó számunk, miért is sziveskedjenek új-
bóli megrendeléseiket minelőbb megtenni, hogy a nyomtatandó példányokra nézve tájékozhasuk magunkat, s egyszers-
mind annak szétküldésében a késői előfizetés által akadályozva ne legyünk.** **A szerkesztőség.**

Az ellenzékhez.

Vegyetek egy pár jó tanácsot
A Nagy Bögöstől szívesen,
Kritikus az áer, — ma mosolyg..
Holnap jön komor hidegen. —
Tavaszi nap mellett elesúszik
A bunda, szür, téli kaput. . .
Sokszor akaratlan kell nyitnod
Kölletlen embernek kaput. . .

Tehát . . . ne bántsátok oly nagyon
Ama komédia házat . . .
Mit közösgy néven neveznek,
Ne bántsátok ama vázat.
Hjába építé oly cifrára
A Deák-féle tálentom,
Ösze dül ugy is, — hisz a mi fő —
Nincs alatta fundamentom!

Homok . . . azaz hogy bécsi szeszély
Az, mire rá van építve,
Nem erős hát, habár kívülről
Ugyancsak fel van szépítve;
Ne bántsátok! inkább álljatok
Tőle meglehetősen távol . . .
Nehogy midőn összedül, oda
Nycmjon Andrássy Gyulával!

Mert, hogy összedül, az már zicher,
Hanem nem Ti döntitek meg,
Mert ellenetek az avak-had
Már szent, hogy sokkal dühödtebb,
Hogy sem vitéz támadástokra
— Össze húzva göthes nyakát —
Rá ne zúdítsa szokásaként,
A „szvazzunk“ rendes dalát!

Mépar

Ez ellen oszt' I r á n y i érve,
T i s z a, G i c z y támadása —
S i m o n y i vagy Csanády szava,
Hiába van . . . bárki lássa!
Ne bántsátok! ott rág gyökerén
Régen már a b é c s i f é r e g . .
Ott ben van már éhes gyomrába
Az a lassan öló méreg!

Nem itt dül meg, hanem ott — B é c s b e n
Hol uralkodik Beust és Kuhn . .
De nem sokára nyomukba lép
Clam-Martiniéz, Smerling meg Thun. —
Szónek — fonnak, készül már gyorsan
Talán kész is m e s t e r s é g ű k —
Mire e rigmust olvassátok,
Hohenwarthéknak tán végük! . . . ?

Ne bántsátok! . . . csak hadd daráljon
Kerge Pali úr kedvére,
Hadd igyanak vidám áldomást
A még meg nem lótt medvére;
Poltrás P u l s z k i hadd ugrádozzék
F ü l e k garasos kötelén —
Hadd örvendjen az apa szive
Hozzá legméltóbb gyermekén!

Példát mondok. — Negyvenkilencben
Egy vén huszár bevágtatott
Egy oláh-falu birájához,
Oszt' enni — inni hozatott;
Eztán a d e r e s t kitéteté
'S no feküdj le biró! — mondja —
Persze a mogyoró — páleznának
Volt biró uramon dolga!

Kelj fel! feküdj neki te esküdt!
Vágjátok meg sorba egymást,
Mind az egész falu, — ő pedig
Ott ült, iddogált nagy bizvást;
Pajtásai elunták várni . . .
Tán megölték az oláhok?
'S benyargaltak érte, hát ime
C-aknem sóbálványá váltak!

Az öreg a pohár borokat
Egymásután üritgeté . .
Az alatt pediglen a falu
Népe egymást sorba veré!
Élsz még pajtás? — hát mint látjátok
— S torkát pohár borral hűti —
Nem félsz ettől a csorda . . néptől?
Hogy félnék? h i s z e g y m á s t ű t i. —

* * *

Beust, Lónyai, Andrásy meg Kuhn.
Igy állanak egyik részen, —
Hohenwarth, Martiniéz, Thun, Smerling
Vannak másik felől készen;
E g y m á s t ű t i k, — piff, paff — hiszem hogy
Titeket már csak nem bánt ez,
H i s z a t e r t i u m g a u d e t u r
I n t e r d u o s l i t i g a n t e s.

Nagy Bögös.

Politikai levelek,

a képviselőház karzatáról.

Szerkesztő polgartars!

Migis sak izé a nimet! üsszeveszekedje magát fran-
cziakkal, rosszul mondok: sakis franczia esaszarral III.
Napoleonnal. — Mondja: hogy ninesen neki semmi baja
a franczia nippel, sak a esaszarral; migis miko azt elfog-

ta, folytat a haború a franczia nip ellen, pusztítja és sar-
czolja szip városokat lüveti, ületi, felakasztatja a nipet, ki-
ihetetteje Parist. — is miko megküti a franczia nip a bi-
kessig, lekütelezi magát fizetnyi a sok milliárd raadasul
elveszi tüle Elsas is Lotharingia; beviszi hadseregje Pa-
risba esinalja ott paradi, — üsszeveszítje a franczia nipet
maga magaval; feyegetje Schvajczot, is Belgiumot; —
is sak a muszkával dolgozik 4 kizre, mig ez se nem elig
neki mas üsszeveszítje a magyar ország kipviselőházba, a

küzip baloldali partot, a 48-asokkal, a jobb oldalt, a jobb oldallal, a balküzipet a balküzippel. a 48-as a 48-asokkal.

Andrassy Gyula grof miniszterelnök lemarja az a suvany Irminy annyira: hogy mig cvikker is elfelejti szemire felkapni, is bamulja cvikker nélkül Andrassyra, hunnan jön aldas raja.

Brzenczey marakudik Fekete Schvareczval, is adja neki vürös sas poroszrend, hogy tartotta oljan pompas Deutsche-Einbeit beszid; adja Ivanka Imre kadencziajara másik kadencziat, — is nagy orrú Pulszkinak is a magae;

Parokas Jókai tartja humoristiko tragikomikus beszid, a mi a porosz is francia nemzetre nizve, ullan furma vót mint, mikó a mama megparancsolja leankanak, hogy mindig mosolyogja, mikó beszilje valakivel; mikor aztan kirdezte valaki: mit csinál a papa? elmosolyogta maga, is mondta: bizom a papa haldoklik "A „humor“ mulatsagos ott a hol, — hanem bizom, egy nemzet halalos alapotan humorizalni, nem annyira nevetsiges, mint bot-ranyos. —

Spectabilis dominus Colomanus Tisza suk mindenfile nagyszerű összevissza beszilt, — a legnagyobbbika hatta a vigire, is az mondja: — „Ha a haza irdeke kivanya, kisz kuzdeni azzal, kihez szive vonya, is keblire ülelni azt, kit gyüöl.“ Hat ne küzdje velünk, — mer mig az meg hinnik, hogy jó barátunk. Hanem ülelje keblire a 48-as partot, a melyik gyüölöi.

Kanyi (Kállay) Ödön izz beszilte az ü borzas fejibu; mer mondja, „hogy a külpolitikaba nem szivbu kell beszilni, hanem fejibu,“ — is migis tiszta szivbu megemlikezte a romai papa esalhatatlansagaru. — Varja attul a nimet-egysigtu, a mi megtette kegyes Vilmos nimet esaszarnak, hogy megadja Magyaroszagnak — alkotmányos szabadsag, testvirisig, egyenlőség. — Dejszen! varhatja addig, mig megkupaszkodik ü is, unokajanak unokaja is; — ha mingya mongya is: „qui habet tempus, habet vitam;“ — gyönyürisiges nagyhatalmi politika! az agy ala bujni, mig huszar ölelgeti felesige, is varnyi, mig huszarnak tetszik elmennyi.

Fekete (Svarz) Gy. a nipek solidaritastul varja minden filit, is boldogsag a nipek szamara, — is azir partulja a nimet-egysig, partulja porosz-haboru, mely olan gyüül-sig idizte elü francia niplil a nimetek elten, a mi ivszazadokon at, de talan soha se nem fogja kivesszni a francia niplil szivibu; — ez aztan megtermi a nipek solidaritasa; — de azir Fekete Gyula „lelke egisz milysigibu üdvüzlil az osztrak-magyar kormány „non interventio“ politikaja. Künnyvekbu bemagót thorianak sak megjarja, de türvinyhozui praxisnak egy fagarast sem nem ir. — Gyüülil Fekete Gyula a francia nemzet; — is mir? — talantan azir, mer ullan miveletlen, hogy mig tudós tarsasagi riszvinyesneg, ivenkinti fizetise mellett, nem veszi be nem tudósokat, a tudósok küzi.

Andrassy Gyula gorof, miniszterelnök, mind-ezen beszidekre nagyot hizta — is annyira felfuvalkodta maga magát, hogy maj megpukkadta püffeszkesdisibe, — mikó elvallalta maga magára az osztrak-magyar-porosz politikair mos is, jüvüre is a felelőség. — Bizom sak ez is ullan nagy frasis, mely nagyot szokta puffanni; — nagyot is puffanta, — el is repültek verebek, is egy se nem maradta ott. — Künnyen mundhat Verebesi gorof: hogy mos elvalalja a felelőség, mer mos tehetje a mi akarja, — is ha felelősigre vonya ezir egyik, vagy másik kipviselü, — mondhat a mi neki tetszik interpellatoria, mer hata mügütte ü a kipviselühaz többsige, a mi felkelnyil is le-ülnyil is jó tudja, is tudomasü veszi, barmit megmondja is a nemes gorof. — A felelőség a utókorra szinte sem nem veszedelmes, — mer akkor mar a miniszterelnök, is talan mig magam is a füld alatt korhadja; — veszedelme-sebb a felelőség a multra nizve, de ezen eddig szeren-csisen tüleste Andrassy gorof, kinek arczkipje, az a nagy bajuszu Haynau felakasztatta a bitófara, is ü mos migis kormányelnök; — ez azutan a csudalatra is bamulatra miltó küvetkezletlenség. — Proficiat! a kinek tetszik vele ilnyil, de in nem ilem vele.

Deodatus.

de campo Sti Georgii.

Mismás.

Egyik peesovits napi lap, legujabb sürgönyei között, a lyoni lázadásról szólva, ritkított betükkal ez áll: a külváros nemzetörei bevettek két eső-dört.

Sülve vagy főve? reményljük azt is megírja kíváncsi olvasóinak.

Nem hiaba hogy esős ösztünk, lutykos telünk volt az idén, ime már is kihajtott kora tavasszal az uritök virága! Borsszem Jankó csemetéje a kis Borsszem Jankócska!

Forgó János (aliás dr. Ágai Adolf = Tökszem Jankó) „k i s l a p“ czim alatt, az apró peesovits csemeték részére egy heti közlönnyt indított meg.

Brávó Jankó! az ifjuság ugy is Gott-erhelte't huzat, te pedig mételyezd meg a gyermeki ártatlanságot, aztán vivát Saroksár!

szent képek.

Monda pedig Haynald érsek: „Addig, míg a nép ilyen lesz, nem tehet félni, hogy a pásztorok nyáj nélkül maradnak.“

Lásd a pásztor, lásd a nyájat.

Szerény kérdés.

Haynald Lajos excellentiájához.

Főfő tisztelendő atyánk! egész szent testületünk leborulva hallgatá fényes beszédét a congressuson excellenciádnak, különösen majd nem'elájultunk a történelmi ismeretek csodás és mesés tözserűségén, midőn azon szent püspököket méltóztatott kenetteljes szavaival felemlíteni, kik egyedül idvezítő és csalhatatlan hitünk érdekében felszó-láltak a hatalom ellenében.

Bátorkodunk azonban a legmélyebb alázattal kérdezni, hogy azon vitéz püspökök között, az elnök páter Tritytrotty nevét miért nem méltóztatta említeni? holott ő is felszó-lalt, illetőleg körlevelet bocsátott ki az 1868-i vallástörvény ellen?

A pesti catholicus casino megbizázából.

P á t e r M a k u t y i m p.
jegyző.

B ú c s ú

a s z a k á l t ó l é s b o r t ó l.

I.

Isten hozzád kedves szakádom!
Köszönöm, hogy fedezted állam.
Elkell válnunk az végeztetett . . .
Bár nagy volt a viszonszeretet.

Akkor jöttél lakni képemre,
Mikor tűz lobbant a szivemre,
És lakásod tartott nyugodtan,
Veled keltem, veled nyugodtam.

Sokat értél rózsám mellére,
Szert tettél gyógylehelletére,
Megersimitott arczomon keze,
Min a lelke is örvendezte.

És most . . . hogy arczomon örködél,
Le víz a fényes borotva—él;
Jön még tavasz ne félj! hogy töved
Dús növéssel ismét ki jöhet.

II.

Kedves bor! áldott jó folyadék,
Szivem egy tört oltár omladék,
Melyen neked sokszor áldoztam,
Káromkodtam, és imádkoztam

Engedj meg ha megsértettelek,
Ha véletlen kivetettelek;
Ha kontóra jöttél torkomba;
Engedj meg kérlek mostan nyomba.

Sok örömet szereztél nekem,
Tőled jött vig kedvem s énekem;
Te mondtad, hogy csókoljam a lányt
Olykor az asszonnyal egyaránt.

Te vitted bánatom zálogba,
Most megsirathatlak zokogva . . .

Isten áldja meg azt a gyökért,
Melyen mosolygó szemed megért.
Nem felejtlek, nem én, igazán!
Hivlak, mihelyt meg látom szép hazám!

Visszatérés

a s z a k á l -, é s b o r h o z.

I.

Nem állhatom a kést nyakamnál,
Nekem a csupasz áll nem jól áll,
Jere vissza édes szakádom,
Megnőhetsz még ne félj e nyáron.

Rózsám megesókolja majd töved,
Barna szálad úgy jobban nőhet.
S bekerítvén ismét arczomat,
Ne félj rád fordítom gondomat.

Ne félj! többet le nem metélnek,
Egyébnek csak hajó kötélnek!

II.

Jer kezembe kedves pohár bor!
Múlják el köztünk a gyászos sor,
Ne haragadjunk mi egy másra,
Nincsen semmi az okadásra.

Vidámits és táplálj rendesen,
Hisz gyógyyerőd bennem így leszén.
Neked károd nincsen én bennem,
Nekem sem lesz, hiszem istenem.

H o l l ó.

Tudakozodas.

Moj lyubi Matyi Ludas! Nye mozse nekem se az megmondanyi, hogy az a prokator, ki le van pingalva Makutyi pater hatamegette a Matyiban, az a tyukprokator a ki egyszer Patakon is lakta? No ha akarod, erről a fraterrul tudnyik in gyenyeru historiakat mondanyi, miket ha megtudnak mostani klien-ek neki, bizonyara ugy kieserezninek az övé bürit, mint ü eredeti mesterzsigiben ki cserzette birkabürt, lévén akkor nem paptanyirnyaló Makutyi pater mellett, hanem érdemes szücsmesterzember. Had sak mondja meg nekem moj lyubi Matyuska! az a szücsmesterzember e az a tyukprokator. *)

Sziporeny Petkó
zemplinszki gazda.

*)De eadem Petkó baratoeskam!

M a t y i.

Mihály. Nini szomszéd! az a kalocsai érsek azt mondá a mi nap, hogy ő, ha az érseki jószágokat elvennék, kész a legutolsó ispánlakba vonulni; már aztán mit gondol szomszéd! mit tesz ez?

Iczig: Thodja Mihály bácsi, ezeknek a nagy papuknak a beszédjén nagyon nehéz elmenni, hanem aligha azt nem teszi, hogy abban a legutolsó ispán

lakba, a mibe az érsek ohr vonulni akar, valami bürgárszemű, pirus arcú, dhumbor kheblű, pieziny lábú, nyolka szépispáné lakhik.

Mihály: No szomszéd! ilyen bolondot nem ettem még, valami Don Pedro Bajuszokádó arra instálja fel az „Ellenőr” ujságban a fehér eselődéket, hogy vágjanak le a hajukból egy egy csomót, aztán küldjék azt Jókai uramnak, hadd csináltasson abból ü kigyelme parókat magának. No képzelem, milyen lenne az a paróka?

Iczig: Hát a bizony úgyan lenne Mihály gazda! mint a Jókai oram pulitbikája! mely ezer színben játszik.

Emiékfürt.

Jókainak, parókának.

Hajamból egy fürtöt
Kérsz csupán kedvesem!
Óh, hogy ha adhatnék
Mi kéj volna nekem?
Nem tehetem Mórom!
Bár szeretném nagyon —
Saját hajfürtöm is...
Csak lószőrből vagyok.

Kopasz Leokádia,
a szerelem bolondja.

Hirdetés.

Midőn tegnap a Dunaparton egy adag quarglit vettem magamnak vacsorára, ilyenféle irat:

„Módositvány sat. sat. aláírva, s beadja Horváth Döme” jutott birtokomba, mint hasznalatlan értéktelen gaz dája vissza nyerheti

Igaz János,
napszámostól.

Levelezési lap

a más világról.

Doktor Ágai Tökszem urnak a Borsszem Jankóban.

Fráter! a magad háza előtt seperj s ne lopótökszemezd a Miskát. A 167. számbani fumaia viczet tölem loptad, régen megirtam én azt, — az a külföldi szivar odaszurás származott csak tőled; különben tőled fráter! ez is elég.
Pák Albert.

Miféle nätzio hát Andrassy?

Azt állítja egy gonosz
Muszka ujság, a „G o l o s”
Hogy Andrassy nem porosz
Hanem valódi orosz.

Kapja magát ni, ni, ni...
A „Slovenszky novini”
Azt mondja: hogy de biz t ő t,
A minő Szvatopluk vót.

Egyiknek sines igaza...
Nem én mondom, — a haza!
Hogy gróf Andrassy Gvula...
Bécsnek osztrák magyarja!

Előfizetési felhívás.

Hass, alkoss, gyarapíts, a haza
fényre derül.

A „NÉPSZAVA” a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű öre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; úttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendithetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Jelszava tehát: **Függetlenség, szabadnép, és önkormányzat!**

Előfizetési ára:

Évnyegyedre 1 frt
Félévre 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.
Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Mészáros-Hevessy-Antónia Mészáros Károly.